

Prof. zw. mgr inż. JÓZEF GALANKA

W s p o m n i e n i e

o Prof. zw. mgr inż. Józefie G a l a n c e

W skworny dzień letni - w dniu 2 sierpnia 1962 r. zmarł nagle - bezpośrednio po przebytej kilkutygodniowej kuracji w Ciechocinku - nasz dobry i serdeczny Kolega i wychowawca, Profesor zwyczajny mgr inż. Józef Galanka.

Urodził się 28 kwietnia 1905 r. w Suchej, jako syn kolejarza. Gimnazjum ukończył w Sanoku w r. 1923, po czym przez 1 rok pracował na kopalni "Kleofas" w Katowicach jako robotnik.

W roku 1924 rozpoczął studia na Akademii Górniczej w Krakowie i ukończył je w roku 1930. Przez studia przebijał się tylko dzięki swojej osobistej inicjatywie i ciężkiej pracy, zarabkując ubocznie.

Po uzyskaniu dyplomu został zaangażowany na kopalni "Eminencja" w Katowicach, gdzie pracował do dnia wybuchu II wojny światowej, pełniąc kolejno funkcje: dozorczy dołowego, sztygara oddziałowego, technika strzelniczego, inżyniera gospodarczego, inżyniera bezpieczeństwa i inżyniera ruchu.

W okresie wojny pracował we Lwowie jako projektant Kopalni Węgla Brunatnego w Złoczowie, a następnie w r. 1940 jako zastępca szefa Kopalni Ozokerytu w Kombinacie Naftowym.

Po klęsce Niemców przybywa w czołowej grupie operacyjnej por. Prusaka na Śląsk, gdzie wraz z innymi przystępuje do zorganizowania Zjednoczenia Przedsiębiorstw Wiertniczo-Górniczych w Katowicach.

W roku 1945 powierzono mu stanowisko Naczelnego Dyrektora tegoż Zjednoczenia i na tym to stanowisku pozostał do roku 1950, oddając się pracy w ulubionym kierunku. W uznaniu zasług za ogromny wkład pracy w zorganizowaniu i uruchomieniu wymienionego Zjednoczenia został w roku 1946 odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

W styczniu 1950 r. przystąpił do zorganizowania nowego Zjednoczenia Geologiczno-Poszukiwawczego, którego celem było prowadzenie poszukiwań i rozpoznawanie złóż surowców mineralnych.

Podczas wykonywania tych prac organizacyjno-technicznych prof. Galanka nie zaniedbuje pracy naukowej. Szereg jego prac z zakresu szybkościowego drażenia szybów, wykonywania wyrobisk w kamieniu, techniki strzelania czy zwiercalności skał - omawia te zagadnienia tak pod kątem szybszego jak i ekonomiczniejszego wykonywania robót górniczych. Za zasługi w tym kierunku prof. Galanka otrzymał odznakę "Racjonalizatora Produkcji".

W październiku 1951 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym w Politechnice Śląskiej. Powołany został przez Min. Szkół Wyższych na stanowisko dziekana Wydziału Górniczego i kierownika Katedry Górnictwa II przemianowanej później na Katedrę Budownictwa Podziemnego Kopalń.

Prof. Galanka był wybitnym specjalistą w dziedzinie głębinienia szybów i obudowy specjalnej, jak również w dziedzinie prowadzenia robót kamiennych i obudowy w wyrobiskach korytarzowych. Z tego zakresu prowadził wykłady i ogłosił szereg prac naukowych. Na te tematy wygłosił również szereg odczytów i wykładów na zjazdach krajowych i międzynarodowych w kraju i za granicą.

Ostatnią pracą Profesora jest "Nowa teoria przemieszczania się górotworu pod wpływem eksploatacji górniczej". Pracę tę referował Profesor osobiście w "Komitecie Górniczym PAN" w Warszawie i na konferencji naukowej Wydziału Górniczego w Gliwicach. Zdecydowane utarczki naukowe, związane z nową teorią miały tę dobrą stronę, że pozwoliły niektórym zwolennikom tradycyjnych poglądów na przemieszczanie się górotworu pod wpływem eksploatacji górniczej - wypowiedzieć się wyczerpująco przy równoczesnym wzroście zwolenników nowej teorii Galanki.

Profesor Galanka był wybitnym wychowawcą młodej kadry naukowej, stosując metodę stałego podnoszenia poziomu naukowego, organizując odpowiednie dyskusje na tematy aktualne i nowe.

W ostatnim roku prowadził trzy przewody doktorskie (w tym 2 asystentów Katedry) jako promotor o dużym zasięgu wiedzy w obranej specjalizacji. Był recenzentem wielu prac doktorskich i habilitacyjnych i innych prac naukowych.

Prof. Galanka przygotowywał się do nowoczesnych metod nauczania poprzez Katedrę, przewidując dalsze badania na modelach i w terenie w celu ustalenia właściwych wzorów ujmujących wielkości deformacji terenu.

Z nominacji Prezesa Rady Ministrów prof. Galanka był przewodniczącym Komisji Dokumentacji Geologiczno-Inżynierskich przy Centralnym Urzędzie Geologii.

Dzięki dużej umiejętności rozwiązywania skomplikowanych nieraz zagadnień z dziedziny mechaniki gruntów przy równoczesnym wykorzystaniu dużego doświadczenia zawodowego, nadawał właściwy kierunek pracom geologiczno-inżynierskim dla najważniejszych w Państwie inwestycji budownictwa wodnego i przemysłowego.

Jego przedwczesna śmierć przerwała tę twórczą i bogatą pracę, przynosząc niepowetowaną stratę dla nauki górniczej.

Jego ostatnia praca i szereg innych tak przydatnych naszymu i światowemu górnictwu oraz przyjacielsko życzliwy stosunek do młodzieży, zachowają Profesora Józefa Galankę w pamięci pokoleń, jako człowieka niezwykle pracowitego i całym sercem oddanego sprawie, której się poświęcił - podnoszeniu na coraz wyższy poziom nauk górniczych oraz kształceniu pracowników przemysłu i nauki dla Polskiego Górnictwa.

Cześć Jego Pamięci!

Opiekun Katedry
Budownictwa Podziemnego Kopalń
Prof. nadzw. mgr inż. Roman Dykacz
i Zespół Pracowników
Katedry Budownictwa Podziemnego Kopalń